

на които само може да се отдаде грамотността на селяните въ Русия, съдълъто на земствата. Въ това отношение тъкъм създали вече типъ на училище, „земская школа“, което напълно подхожда на нашето народно училище. Главните стръмления на земствата въ това направление съдълът отъ една страна, колкото се може народната просвета да става свободно дълъто на автономните организации, тъмъ самите прѣди всичко, отъ друга страна, колкото се може повече учачи да се привличатъ въ школите било принудително, чрѣзъ обезательното обучение, било чрѣзъ облекчения за свѣршившите училището въ войската, било чрѣзъ прѣмахване на тѣлесното наказание за послѣдните.

Въ първата посока съдълъ се борили училищните настоятели да се увеличаватъ на брой, назначението и уволняването на учителите въ народните училища да става изключително отъ училищните настоятели. Съ сѫщата посока тъкъм съдълъ се стрѣмили да съсрѣдоточатъ въ рѣците си всичкото начално образование, като го взематъ отчасти изъ рѣците на министерството, отчасти изъ вѣдомството на инородческия вѣроизповѣденi общество.

Въ втората посока, да увеличаватъ числото на учащите се, земствата съдълъ издигали всѣкого. — Владимирското земство още въ 1873 г. — *принципътъ за всеобщето обезательно първоначално обучение*, на която почва съдълъ срѣшали най-голѣма опозиция отъ правителството. Въ тоя принципъ земствата съдълъ съглеждали идеалътъ си въ областта на народната просвета. За да стане най-ясно поведението на правителството по тоя въпросъ, ще приведа забѣлѣжката, която Царьтъ е направилъ върху тъждествено едно ходатайство на Воронежкото земство въ 1898 г., т. е. 25 години слѣдъ ходатайството на Владимир. земство. Тя гласи: „*Надѣюсь, что Губернское земское управление трезво отнесется къ подобному увлечению*“.

Слѣдъ създаването на каква-годъ грамотность земствата считаха, че е необходимо да се създаватъ народни библиотеки и да се устройватъ народни четения. И едните, и другите съдълъ допуснати, обаче въ библиотеките не може да има всичките на руски напечатани книги, а допуснатите отъ специаленъ отъ администрацията съставенъ списъкъ. Народните четения ставатъ подъ контрола на Губернската администрация. Земствата съдълъ проявили инициатива и да печатать на свои срѣдства популярни книги и цѣли библиотеки, на което правителството не е гледало съ добро око и подъ отчаяното противодѣйствие на частните издатели, то е обяснило напослѣдъкъ — 1901 г. — че земствата не могатъ да издаватъ други лит. произведения, освѣнъ ония, които съдълъ допуснати въ особените списъци за народните библиотеки, читални и училища.

Въ областта на *Народното Здраве* земствата разходватъ най-голѣмата част отъ приходите си — около 27%. Въ заслуга на земствата е покриването на цѣла земска Русия съ образцови болници и амбулатории, популяризирането на медицината и оздравяването на заселените мѣста, главно селата. И въ това сношение „земская больница“ и „земской врачъ“ съдълъ типове, специални руски културни продукти.